

France SAS (Saint-Sauveur, Francija); Syngenta Agro GmbH (Maintal, Nemčija); Syngenta Hellas AEBE – Proïonta Fytoprostasias & Sporoi (Anthoussa Attica, Grčija); Syngenta Növényvédelmi kft (Budimpešta, Madžarska); Syngenta Crop Protection SpA (Milano, Italija); Syngenta Crop Protection BV (Roosendaal, Nizozemska); Syngenta Polska sp. z o.o. (Varšava, Poljska); Syngenta Agro Srl (Bukarešta, Romunija); Syngenta Slovakia s.r.o. (Bratislava, Slovaška); Syngenta Agro, SA (Madrid, Španija); Syngenta UK Ltd (Cambridge, Združeno kraljestvo) (zastopniki: D. Waelbroeck, odvetnik, D. Slater, Solicitor, in I. Antypas, odvetnik)

Toženi stranki: Evropska komisija in Evropska unija, ki jo zastopa Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- v celoti razglasi za nično Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 485/2013 (izpodbijana uredba) ali podredno, izpodbijano uredbo razglasi za nično v delu, v katerem določa omejitve v zvezi s thiamethoxamom (TMX), semenih, tretiranih s TMX, in proizvodi, ki vsebujejo TMX;
- odredi, da mora EU, ki jo zastopa Komisija, povrniti škodo, ki je tožecim strankam nastala, ker je Komisija kršila svoje pravne obveznosti, vključno z obrestmi;
- Komisiji naloži plačilo vseh stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo tri tožbene razloge.

1. V okviru prvega tožbenega razloga zatrjujejo, da so bile z izpodbijano uredbo naložene omejitve v zvezi s TMX, ki ne temeljijo na trdni znanosti in niso bile sprejete po predpisanem postopku, pri čemer so bili kršeni členi 4,12(2), 21, 49 in Priloga II k Uredbi št. 1107/2009 ⁽¹⁾ in načeli pravne varnosti in pravice do obrambe. Natančneje, poročilo Evropske agencije za varnost hrane (EFSA) in na podlagi tega sprejete omejitve niso temeljili na novih znanstvenih dokazih, ki bi izkazovali tveganje, ni bila upoštevana upoštevna znanost, v ključnih parametrih so bile vsebinske napake in niso temeljili na nobeni dogovorjeni metodologiji za ugotovitev ocene tveganja. EFSA poleg tega ni ugotovila nobenega tveganja za preživetje rojev čebel ali učinkov, ki ne povzročijo smrti, in ni predstavila nobenih negativnih ugotovitev, ki bi temeljile na dejanskih terenskih študijah. Pregled in sprejetje omejevalnih ukrepov sta bila opravljena v taki naglici, da ni bilo mogoče opraviti temeljitega znanstvenega pregleda in zainteresirani javnosti ni bila dana ustrezna možnost za sodelovanje.

2. V okviru drugega tožbenega razloga zatrjujejo, da so bile z izpodbijano uredbo uvedene nesorazmerne in diskriminatorne omejitve v zvezi s TMX, ki temeljijo le na hipotetičnem tveganju, ne da bi bila opravljena temeljita znanstvena presoja ali kakršna koli presoja vpliva, zaradi česar sta bili kršeni previdnostno načelo in načelo sorazmernosti.
3. V okviru tretjega tožbenega razloga zatrjujejo, da sta bila s sprejetjem izpodbijane uredbe zaradi nerazumnih pooblastil, danih EFSI, kršena načelo dobrega upravljanja in dolžnost skrbnega ravnanja, da je bil postopek opravljen prehitro in zainteresirana javnost ni mogla podati svojih stališč, da se ni upoštevala upoštevna znanost in da ni bila opravljena presoja vpliva.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS (UL L 309, str. 1)

Tožba, vložena 26. avgusta 2013 – SNCM proti Komisiji

(Zadeva T-454/13)

(2013/C 325/69)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) (Marseille, Francija) (zastopniki: A. Winckler, F.-C. Laprévotte, J.-P. Mignard in S. Mabile, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- na podlagi člena 263 PDEU razglasi za ničn Sklep Komisije C(2013) 1926 z dne 2. maja 2013;
- podredno, Sklep razglasi za delno ničn v delu, v katerem je v njem odločeno, da znesek pomoči vključuje elemente, navedene v točki 218 te odločbe;
- Komisiji naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2013) 1926 final z dne 2. maja 2013, s katerim je Komisija najprej kot državne pomoči opredelila finančna nadomestila, izplačana družbama Société Nationale Corse Méditerranée (SNCM) in Compagnie Méridionale de Navigation (CNM) iz naslova pomorskega prevoza, ki se je opravljalo med Marseillom in Korziko v letih od 2007 do 2013 v okviru sporazuma o gospodarski javni službi. Nato je Komisija za združljiva z notranjim trgov razglasila nadomestila, izplačana SNCM in CNM za prevoze, opravljane celo leto (v nadaljevanju: „osnovna“ služba), vendar pa je za nezdružljiva z notranjim trgov razglasila nadomestila, izplačana na podlagi službe, ki se je izvajala v visoki sezoni, kar je obdobje božiča, februar, od pomladi do jeseni in/ali poletje (v nadaljevanju: „dopolnilna“ služba). Nazadnje je Komisija naložila vračilo pomoči, razglašanih za nezdružljive z notranji trgov (zadeva državne pomoči SA.22843 2012/C (ex 2012/NN)).

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na pravne in dejanske napake in očitne napake v presoji, ker je Komisija napačno presodila, da „dopolnilna“ služba ne pomeni gospodarske službe v splošnem interesu. Tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija s tem:

— naredila pravno napako, ker je omejila široko polje proste presoje, ki ga državam priznava Pogodba o delovanju Evropske unije pri opredelitvi njihovih javnih služb;

— uporabila napačen test, ki ga ni mogoče uporabiti v tem primeru „dejanske potrebe“ javne službe;

— naredila pravno napako, dejansko napako in očitno napako pri presoji s tem, da je ločeno analizirala „osnovno“ službo in „dopolnilno“ službo;

— naredila očitno napako pri presoji neobstoja zasebne iniciative glede „dopolnilne“ službe.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri presoji, ker je Komisija napačno menila, da dodelitev gospodarske javne službe ne ustreza četrtemu merilu, določenemu v sodbi Sodišča z dne 24. julija 2003 v zadevi Altmark Trans in Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, ZOdl, str. I-7747), čeprav je ta nastala na podlagi odprtega in transparentnega razpisa.

3. Tretji tožbeni razlog se nanaša, podredno in pod predpostavko, da nadomestilo „dopolnilne“ službe pomeni pomoč (*quod non*), na kršitev člena 106(2) PDEU in člena

107 PDEU, načel sorazmernosti in prepovedi neupravičene obogatitve in na očitno napako pri presoji pri ocenitvi zneska pomoči, ki ga je treba vrniti, ker naj izračun pomoči, ki jo je treba vrniti, ne bi upošteval niti dejanskih dodatnih stroškov, ki jih je imela SNCM pri „dopolnilni“ službi niti premalo plačanega nadomestila, ki se nanaša na „osnovno“ službo, in naj bi v vsakem primeru temeljila na napačni oceni deleža nadomestila, ki je bil dodeljen „osnovni“ službi in deleža, ki je bil dodeljen „dopolnilni“ službi.

4. Četrti tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela zaupanja v pravo, ker je Komisija ravnala v nasprotju s svojo prakso odločanja in je uporabila Sporočilo SIEG⁽¹⁾ ki na dan podpisa sporazuma o gospodarski javni službi še ni bilo sprejeto. Tožeča stranka poleg tega navaja, da je trajanje postopka bilo tako, da jo je utrdilo pri njenem legitimnem pričakovanju, da Komisija nacionalnim organom ne bo naložila vračila pomoči.

5. Peti tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja, ker je bila družba SNCM neupravičeno drugače obravnavana kot druge pomorske družbe.

(¹) Sporočilo Komisije o uporabi pravil Evropske unije na področju državnih pomoči za nadomestila, dodeljena za opravljanje storitev v splošnem gospodarskem interesu (UL C 8, str. 4).

Pritožba, ki jo je 28. avgusta 2013 vložila CC zoper sodbo, ki jo je 11. julija 2013 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-9/12, CC proti Parlamentu

(Zadeva T-457/13 P)

(2013/C 325/70)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: CC (Bridel, Luksemburg) (zastopnik: G. Maximini, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropski parlament

Predlogi

Pritožnica Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Sodišča za uslužbence z dne 11. julija 2013 v zadevi CC proti Evropskemu parlamentu (F-9/12);